

Utansın

– Mustafa Kara · 08 Ocak 2017

Hadi durma sar sarmala beni
Bana değil
Yollarını beklediğim
Hasretinle kasıp kavrulduğum
Özlemle yanıp tutuştuğum
Sensiz geçen her güne sarıl
Bırakma bir daha
Kırıp döktüğüm her ana değsin
Seninle sensiz geçen günlerde
Yalnızlığımıza sebep olanlar utansın...

*

Her şeye rağmen güneşe sarıl
Aya sarıl
Mavi bulutlara sarıl
Sevdaya sarıl
Güneş yüzünden
Ay geceden
Mavi bulutlar umuttan
Seviyorum diyenler kendinden utansın...

*

Hadi yavru bir kedi gibi gel yat göğsüme
Sokul koynuma bak gözlerime
Gülümse gamzelerinde çiçekler açsın
Gülüşlerin yüzüme vursun
Üyle sokul ki yarı çapımız sıfır olsun
Dudaklarımız yangınlara su serpsin
Kırpiklerimiz birbirine karışsın
Ellerin ellerime kenetlensin
Ruhum ruhunda kaybolsun tek beden olsun
Değişmeyelim
Bunca acıya kedere
Kalbinin kırılmasına
Umutların yok olmasına sebep olanlar
Sevdamızda yolumuza taş koyanlar
Bilsin ki dudak arasındır adı

Söylersem u/tanırısın...

*

Baharda hazanı yaşadım
Ağustos sıcağında ayazda kaldım dondum
Kış mevsiminde eridim
Özlemlere zincir vurdum
Hasretinden prangalar eskittim
Kurbanı oldum kem gözlerin
Romanını yazdım bin bir türlü vuslatın
Kendimden geçtim seni düşünür oldum
Şimdi iyi misin diyorlar
İnadına "iyiyim" diyorum
Ama iyi miyim hiç düşünmedim ben de bilmiyorum
Nefessiz bırakıp
Yaşayan ölüye çevirenlerin adını sayarsam u/tanırısın...

*

Saçlarıma lapa lapa kar yağarken
Oturdum pencere kenarında ki her zaman ki yerime
Kendimi çözmeye çalışıyorum
Etrafıma dikenli tellerle çevrili duvarlar örülmüş
Aşmaya çalışıyorum
Her seferinde bedenim kan revan içerisinde kalıyor
Sabır duvarlarım çatladı
Sızmak istiyorum donup kalıyorum aynı yerde
Gidemiyorum
Amma da beceriksiz mişim
Hiç bir şey yapamıyorum
Tek başarabildiğim
Canımı sana bırakıp
Ceketimi omzuma atıp gidemiyorum
Ben kendimden utandım
Beni böyle çaresiz bırakanlarda yaptıklarından utansın
Mustafa KARAAHMETOĞLU
08.01.2017